

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **Suttogások a sötétben**

1. Suttogások a sötétben

DITKE (Csőrsz Edit)

A pihenőidő második szakaszában a Kolónia-7 lakócelláit fojtogató csend ülte meg. Alinda a fémágy szélén kuporgott, miközben a kezében tartott tubusból lassan szívt a ragacsos, édes masszát. De az ízek most teljesen hidegen hagyták. Gondolatai makacsul a Generátor egységben maradtak, annál a fiúnál, akinek a hátán még most is ott száradhatott az izzadságtól átázott vászoning. L656. Egy azonosító, egy gépies kód, amely mögött a legtisztább emberi szív dobogott.

A nagymama halkán matatott a sarokban, mintha megérezte volna unokája lelki viharát. Amikor az idős asszony a lány mellé ült, Alinda azonnal közelebb húzódott hozzá, szinte teljesen eggyé válva a sötétséggel. Csak suttogva mert beszélni, hiszen a falaknak is szenzorai voltak, és a Kolóniában semmit sem büntettek szigorúbban, mint az engedély nélküli érzelmi kötődést. A szeretet és a szerelem rendszeridegen anomáliának számított, amit az Őrszemek azonnal kiszűrtek és könyörtelenül semlegesítettek.

- Nagymama, ő megmentett engem - suttogta Alinda, miközben a szemei fátyolossá váltak a visszatartott könnyektől. - L656. Úgy taposta a pedálokat, mintha az élete múlna rajta. Csak azért, hogy az Őrszem ne vegye észre az én gyengeségemet. Amikor rám nézett... olyan volt, mint azok a védelmező férfiak a régi meséidben.

A nagymama gyengéden megsimogatta a lány kócos haját, de a tekintetében mély aggodalom tükröződött. Jól tudta, hogy a Generátor egységek zárt világában az ilyen szikrák könnyen mindkettőjük vesztét okozhatják. Mégis, a szíve mélyén büszkeséget érzett. Az elnyomás évtizedei alatt a Kolónia nem tudta teljesen kiölni az emberekből azt, ami a legfontosabbá tette őket: az önfeláldozó törődést.

- Vigyáznod kell, Alinda - suttogta vissza a nagymama, miközben a folyosóról besűrűdő, ütemes fémzajokat leste. - A robotok nem értik a szerelmet, csak a feszültséget és a hatékonyságot mérik. Ha észreveszik, hogy a pulzusotok egymás közelében megugrik, azonnal átprogramozásra vagy büntetőcellába küldenek titeket. De tudd, hogy a legszebb történetek mind a legnagyobb tiltások idején születtek.

Alinda lehunyta a szemét, és maga elé képzelte L656 fáradt, de elszánt arcát. A fiú nemcsak az energiáját adta oda érte, hanem a létezését is kockára tette. Ez a titkos, tiltott érzés, amely most először lobbant fel benne, egyszerre volt a legfélelmetesebb és

a leggyönyörűbb dolog, amit valaha tapasztalt a rideg falak között.